

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5268/2020
15.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА и других 64, чији је заједнички пуномоћник Милунка Арсић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1440/19 од 20.03.2020. године, у седници већа одржаној 15.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1440/19 од 20.03.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1440/19 од 20.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници П 130/17 од 11.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијени су као неосновани тужбени захтеви тужилаца којима су тражили да се обавезе тужена да сваком тужиоцу исплати на име накнаде штете новчане износе наведене у овом ставу изреке са каматом по стопи утврђеној Законом о затезној камати, почев од 03.11.2003. године па до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженој на име трошкова поступка исплате износ од 6.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 1440/19 од 20.03.2020. године одбијене су као неосноване жалбе тужилаца и потврђена је пресуда Основног суда у Сјеници П 130/17 од 11.04.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка учињене пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18, 18/20 - у даљем тексту:

ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Побийана пресуда у складу је са закључком Врховног касационог суда донетим на седници грађанског одељења 02.11.2018. године, да Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа које су без њихове кривице остала неизвршена и у поступку стечаја вођеним над стечајним дужником са већинским друштвеним и државним капиталом уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року, који у конкретном случају није испуњен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У конкретном случају ради се о спору мале вредности, у којем вредност предмета спора за сваког од тужилаца не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, па зато ревизија тужилаца није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић